

Erfgoedtoets

Onlangs kondigde het kabinet aan de natuurwetgeving te willen vereenvoudigen: Natuurbeschermingswet, Boswet en Flora- en faunawet zouden daartoe geïntegreerd moeten worden in één groene omgevingswet (persbericht ministerraad van 11 juli 2008, ook terug te vinden op www.minlnv.nl). Ik denk dat er op dit terrein nog wel meer te integreren valt. Wellicht is er nu het momentum voor een gezamenlijke wet en vooral ook één gezamenlijke toets voor zowel natuur, landschap als cultuurhistorie, dus zowel voor het natuurlijk als cultuurhistorisch erfgoed.

Vaak wordt gedacht dat de befaamde habitattoets uit de Natuurbeschermingswet en de Habitatrictlijn alleen maar door ecologen voor Europese natuurgebieden is uitgedacht en slechts op Natura 2000 kan worden losgelaten, maar volgens mij is het eigenlijk een universele juridische toets die je ook op andere waardevolle doch weerloze gebieden en monumenten probleemloos kunt toepassen.

Bij significante effecten van een voorgenomen project op de instandhoudingsdoelstellingen van het gebied of monument moet er nader onderzoek (passende beoordeling) volgen, moet je op zoek naar alternatieven, moeten er dwingende redenen van groot openbaar belang voor het (bouw)plan zijn en zal gekeken moeten worden naar kansrijke compensatiemogelijkheden. Anders krijg je geen toestemming van het bevoegd gezag. Dit is een algemene juridische toets die de overheid meteen ook een tijdige en belangrijke onderhandelingspositie geeft aan het begin van de bouwplanontwikkeling.

Momenteel stelt de huidige wetgeving deze habitattoets alleen verplicht voor Natura 2000-gebieden, maar volgens mij zou nieuwe wetgeving ook zo'n toets verplicht kunnen voorschrijven voor gebiedscategorieën die nu nog geen enkele of slechts weinig juridische bescherming hebben. Wat te denken van bijvoorbeeld een wet op het natuurlijk en cultuurhistorisch erfgoed? Die zouden we kortweg de *Erfgoedwet* kunnen noemen. Ik hoef hier niet uit te leggen dat natuurlijk en cultuurhistorisch erfgoed vaak geruisloos in elkaar overgaan.

Natuur en cultuurhistorie is allebei gewoon heritage zoals de Engelsen in hun Dikke Van Dale (*Concise Oxford Dictionary*) zeggen.

Je zou de onderdelen uit de habitattoets als voorbeeld kunnen nemen voor een bredere erfgoedtoets die bijvoorbeeld ook geldt voor Nationale Landschappen, Nationale Parken, cultuurhistorische Belvedere-gebieden, en de ecologische hoofdstructuur (EHS). Deze gebieden kennen wel allerlei vormen van zachtere sturing zoals financiële sturing (subsidiën), planologische sturing (streekplannen) en communicatieve sturing, maar ze kennen nog steeds geen harde juridische sturing middels een wettelijk verplichte toets. Met zo'n erfgoedtoets is dat juridisch tekort in één klap opgeheven.

We zouden de natuurwetgeving wellicht te zamen met de monumentenwetgeving kunnen integreren tot een algemene erfgoedwet met naast de habitattoets voor Natura 2000 ook een naar het voorbeeld van die habitattoets gemodelleerde erfgoedtoets voor de EHS, Nationale Parken, Nationale Landschappen en cultuurhistorische gebieden en monumenten. Wel zullen er voor die gebieden en monumenten instandhoudingsdoelstellingen (natuur- en cultuurwaarden) geformuleerd moeten worden, want de toetsing begint immers met een onderzoek naar significante gevolgen voor deze doelstellingen. Daarna komen alternatieventoets, dwingende redenen en eventueel compensatie in beeld.

Mij lijkt dat een nuttige en universeel bruikbare toets waarvan het eigenlijk zonde is dat hij alleen nog maar op Natura 2000-gebieden wordt losgelaten. Volgens mij zou er in de Natuurbalans veel minder te mopperen zijn over de tegenvallende beleidsprestaties van tot nog toe zachte(re) beleidsvelden als landschap, EHS en cultuurhistorie wanneer zij een rugensteuntje zouden krijgen in de vorm van een dwingende wettelijke toetsing.

Fred Kistenkas
Wageningen Universiteit
fred.kistenkas@wur.nl

'Groen' in het waterschapsbestuur

— Marjel Neeffjes

Harm Meek, lijsttrekker bij de waterschapsverkiezingen voor de nieuwe partij Water Natuurlijk, is wel groen, maar zeker geen groentje. Verstand van de natuur heeft hij, maar ook een schat aan ervaring. Hij is al bijna 10 jaar lid van het Dagelijks Bestuur (zeg maar het College van B&W) van het Overijsselse Waterschap Regge en Dinkel, en sinds een jaar zelfs plaatsvervangend watergraaf (vergelijkbaar met loco-burgemeester).

Tot nu toe werden bij waterschapsverkiezingen mensen op persoonlijke titel gekozen, en was Meek dan ook zelfstandig kandidaat 'namens de groene organisaties'. Bij de komende verkiezingen, die lopen van 13 tot en met 25 november, gaat het anders en komt er een lijstenstelsel. Voor de groene organisaties reden om een partij op te richten: Water Natuurlijk. Opvallend is dat daarin naast de traditionele groene clubs ook watersportorganisaties deelnemen, zoals de sportvissers en de duikers (zie kader).

"We zijn in het waterschap een functioneel bestuur, dus het is goed als je weet waar het over gaat", vindt Meek, die onder andere het landgoed Singraven op natuurwaarden onderzoekt en daarover adviseert. "Natura 2000 bijvoorbeeld is in ons waterschap een moeilijk dossier. We omvatten 15 Natura 2000-gebieden, maar het zijn allemaal kleintjes, vaak ingeklemd in landbouwgebied. Bijvoorbeeld in de Lemselermaten, een klein Natura 2000-gebied van 56 hectare, dat is helemaal omringd door gronden die door de provincie zijn aangewezen als landbouw klasse I (zonder beperkingen).